

Nyt fra zackentotterne ... Ugebrev nr. 1, 7. juni 2002

Når man sådan sidder på trappen foran messen med en kop aftenkaffe i hånden og kigger ud over Young Sund og fjeldene på Clavering Ø i høj solskin med mætte maver og ben, som er ømme efter dagens oplevelser på fjeldet, så kan man godt få den indskydelse, at der nok ikke er mange i denne verden, som har det så godt som os. Når man så dertil lægger det forhold, at man er omgivet af ni seje gutter og et par smukke chicks, som alle nyder lige meget at være her, så bliver det altså næsten ikke til at bære med al den velbefinden.

Zackenberg Station åbnede for 2002 sæsonen 28. maj kl. 00:45, da Aka og Philip ankom på snescooter fra Daneborg. Det havde været en lang rejse. De forlod København den 24. maj ved frokost tid. Efter et par ufrivillige overnatninger på Island pga. dårligt vejr på østkysten af Grønland, fløj de nordpå over Danmarksstrædet fra Akureyri til Constable Pynt. Efter et kort fuel stop gik turen så videre nordpå til Daneborg. Siriuspatruljen i Daneborg havde sendt meldinger om, at det ikke var muligt at lande ved Zackenberg pga. for meget sne på landingsbanen. Så er det jo godt at have en god nabo i Daneborg, som har en snescooter og lyst til at køre vores logistikere til Zackenberg. Den 31. maj efter tre dages hårdt arbejde med skovl og trillebør var landingsbanen så ryddet, og vi ankom ti personer til stationen.

Vi har været heldige med vejret, og arbejdet er allerede i fuld gang. Hans Meltofte har sammen med sin assistent, Line, startet BioBasis programmet op. De brokker sig lidt over, at denne sæson m.h.t. snedække og planteliv er meget normal. Det er altid sjovere at se frem til en sæson med overraskelser end en sæson med evige gentagelser.

Asiaq, Grønlands Forundersøgelser er med fire mand, Jørgen, Jens, Håkon og Tommy, i gang med at tjekke KlimaBasis-programmets tekniske installationer. Det drejer sig om klimastationerne, og et par stationer til måling af vandføring i Zackenbergelven. Derudover har de i år og som noget nyt medbragt en geo-radar, som kan anvendes til at måle snetykkelser i terrænet med. Som den trofaste læser af ugebrevne fra Zackenberg må vide, er netop snedækket og snetykkelsen blandt de væsentligste fysiske parametre af betydning for økosystemets funktion her i Højarktis.

GeoBasis-programmet, som jeg driver sammen med geografen Charlotte Sigsgaard, er kommet godt fra start. Det største arbejde i starten af sæsonen er opstart af vores mikrometeorologiske station, som måler udvekslingen af kuldioxid, vanddamp og energi mellem tundraen og atmosfæren. Derudover har vi brugt tid på at gøre laboratoriet klar til det store ryk ind af vandprøver, når sneen i løbet af de næste uger skifter fase og bliver flydende. Jørgen Hinkler, som er Ph.d.-studerende ved Geografisk Institut, Københavns Universitet, har i de sidste par år udviklet en teknik til præcis måling af sneens fordeling i landskabet vha. et almindeligt digitalkamera. I år vil han så udvide sine målinger til også at omfatte vegetationens grønhed, som er et mål for plantedækkets trivsel og produktion. Til dette formål er der blevet konstrueret et specielt kamera, som ud over at måle almindeligt lys også måler lys i det nær-infrarøde område. Kameraet er en prototype, som kræver en del omsorg, så Jørgen må ofte vandre til Nansenblokken i 470 meters højde for at tilse kameraet.

Endelig er der kokken. I år har vi hyret Marc, en ung kok fra det københavnske caféliv med en beskidt kæft og et fantastisk håndslag for solid kost. Madmæssigt skal det nok blive godt, og så må vi blot håbe,

at den jomfrueligt hvide sne og det asketiske liv i Højarkt is hen ad vejen fortrænger jargonen fra de mest snuskede københavnske barer.

Out Zackenberg

Morten Rasch